

Коладенъ см. коледентъ: По коладны пости ся исприда, истъка-ва и овалва абж бѣлж за калцуну и навои. Ч. 63.

Коладувамъ II. см. коледувамъ.

Колай* (*qolāi*, 1. *adj. t. Facile, commode* 2. *Adv. Facilement, aisément*) 1) (сг глаг. найдж, имамъ) с. нескл. возможность, удобный случай: Боже, мили боже, колай да ми найдишъ, Душа да ми земешъ, Тува дан'ме найде Тува дан'ме найде младата невѣста! М. 169. Брату, мили брату, колай да ѱ найдишъ, На убава Яна, ти да ѡ удавишъ, Кога ке си дойдамъ съ младата невѣста, Тука ак'ѡ найдамъ, глава ке ти земамъ. *ibid.* Немамъ колай да направѡ товѡ (не удастся). 2) нар. легко: Легна Марко малце да преспиетъ, И онъ колай не сѣ разбуду'еть. М. 101. Мами, керко, кого да измамишъ, Твоя тайка колай не сѣ мамить. М. 498.

Колайлъкъ* (*qolāilyk*, s. t. *Facilité*) с. м. возможность, удобный случай: Глѣдай за кѣледа да ми отплатишъ бѣрча!—Ще му дѣриж колайлъка да са поотплатѡ! (ср. колай).

Колакъ с. м. круглый, съ круглымъ отверзтіемъ въ срединѣ, съдобный хлѣбъ, печется къ свадьбѣ: Зимать единъ колакъ (хлѣбъ) и отгорѣ на него като турать една баница и ги привързатъ въ единъ месалъ и ходятъ (на гости). Ч. 109. Па отиде дурѡ дома, Та измесе шаренъ колакъ, Го измесе, го испече, Го кладе въ шарена торба. М. 206. ум. Колѡче (син. колачъ, кравай)

Колакъ* пр. нескл. см. кулакъ, кулаклия, ср. калаклия: Искара си колакъ сабя, Ка завърте и на тѣво и на десно. В. 142.

Коланъ* (*qolān*, s. t. *ceinture, sangle*) с. м., ум. Коланче с. поясъ; подпруга: Момата ся стѣгне съ ново сукманче, коланъ, бѣлж ризж, безржавче. Ч. 61. Надѣваш ли са, калѣно, Бѡ(ѱ)чо ти Кѡлѣно да дѣде, Армаганъ да ти донесѣ—На тѣнко крѣ(т)че коланче, На бѣла гѣшка герданче? — Донеси ми триста сжжни поясъ—И влѣзи си во земни керали, Подседлай ми коня шареного, Престегни го со деветъ колани. М. 96.

Коларенъ пр. упряжной: Нещастните коларни животни влѣ-кать стоките по лошава пѣтица. З. 222. (син. впрегѡтентъ).

Коларница с. ж. телѣжная мастерская: Коларница и кова-чница за направѡ и подправяніе на стопанскы орѣдія. Л. Д. 1870 р. 138.

Коларски пр. отъ коларъ: Всяко едно отъ коларскыты му сѣ-чива си е на мѣстото. Л. Д. 1871 р. 232.

Коларъ с. м. 1) телѣжный мастеръ: Ингелизските велики мѡже сж биле или коваче или дръндаре, или коларе. З. 303. 2) извощикъ, вощикъ, возница: Никой конникъ, нито коларъ не вѡрвеше по този